

Gidiyorum Bu Kentten

– Alaca · 27 Şubat 2017

Bilemezsin gözlerim neden ufka takılı,
Yüzüm gülse de yüreğime kaç ok çakılı,
Gemilerime ayrılık bayrağı çekili;
Gitmezsem devleşir içimde gizlenen sancı,
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Zamanın ilmeğinde çırpınan bahçivandım,
Gonca güllere sevgiyle yaklaşan civandım,
Hayat yap-bozunda dolanıp sona dayandım;
Yorgunum, sürgünüm, şu virane han kaçınıcı?
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Defne-çam kokulu havayı solumaz oldum,
Top-barut dumanından nefes alamaz oldum,
Yaralandıkça, tenhalarda kalamaz oldum;
Mülteci çocukların bakışlarında acı,
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Lâle boynunu bükmüş, gölde mahzun nilüfer,
Yıllar saçlarımda kazandı beyazdan zafer,
Ne dizlerde derman kaldı, ne gözlerimde fer;
Takvimler yalancı, ney susmuş, ağlar kemancı,
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Kel Dağı'nda şakımaz oldu şen-şakrak kuşlar,
Bir bulut çöker gözlerime, süzülür yaşlar,
Bazen işler Asi gibi ters akmaya başlar;
Kör kuyulardayım, melalimin yok ilacı,
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Hep kahra kilitlenecek değil ya menzilim,
Masmavi hülyalara çalar belki son zilim,
Çile girdabında kurudu, lâl oldu dilim;
Fani dünyada ruhum bedenimde kiracı,
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Heybeme azık, bir bohça anıyı alarak,
Cümle kırgınlıklara sünger çekip silerek,
Muhacir rüzgârlara yelkenleri salarak,
Koyuldum yola, farz et bir seyyahım yabancı;
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Fazla beklemek beyhude, umuda koşmalı,
Bir bahar cemresi olup toprağa düşmeli,
Körpe fidanlara can suyu olup, coşmalı;
Unutmak ne mümkün, kalanlar başımın tacı,
Gidiyorum bu kentten, elveda sana hancı!

Muhittin Alaca